Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

℟. Paradysi portas ymnus. Ex more docti. Q̃ p duas ebdomadas cotidie ad vespas canit. ℣. Angelus suus ds. Mandauit de te ut te cõseruet. ut. In ev.

Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis. In his ergo diebus exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patientia. in uigiliis. in ieiunis. ac in caritate ñ ficta. Qd cũq; festiuitatũ lectionũ in hs abbo eventit. istũ vespe finos tantũ ac. a. p̃ Benedicam dño recip. Invitat.

Non sit uobis uanum mane surgere ante lucem quia promisit dominus coronam iugilantibus. ymñ. Clarũ decus. Iste ymnus matutinalis ymñ cotidie usq; in passione dñi canunt.

In. i. n. a. Adueneruntnobis dies penitentie ad redimenda peccata ad saluandas animas. Scuto circũdabit te. Veritas eius. n. t. a. t. n. Sermo

Licet nobis dilectissimi. p̃ beatus leonis. pp. quinquante festiuitate pasche. quadragesimale ieiunii ipse legitimi temporis recursus indicet cohortatio tam nri sermonis adhibenda sit. quo domino auxiliante. nec inuitis sit pigritia nec onerosa deuotis. Nã cũ omnis nrã obseruantiã ratio horũ dierũ posset augeri. nemo sit ut confido deuotorũ qui se ad op̃ bonũ ñ gaudeat meritari. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis commendemus nos metipsos in multa patientia in ieiunis multis p̃ arma iustitiae uiri dei. ℣. In omnib̃ exhibeamus nos metipsos sicut dei ministros ut non uituperet̃ ministerium nostrum. Parma. Natura enim nrã manente adhuc mortalitate mutabili. etiam si ad summa quequẽ uirtutũ studio puebat semp tam sicut potest habere q̃ deficiat. ita potest habere q̃ crescat. et hec p̃fectio uera iustitia. ut numq̃m p̃sumant se esse p̃fectos. nec abstineris ñ diuinũ ẽtentione cessantes. ibi incidãt deficiendi periculũ. ubi p̃ficiendi deposuerunt appetitũ. ℟. Paradysi portas aperiat nobis ieiunii temp̃ suscipiamus illud orantes et depcantes ut in die resurrectionis cũ dño gloriemur. ℣. Ecce nunc temp̃ acceptabile ecce nunc dies salutis nemini dantes ullam offensionem. Vt in die. Quia

q̃ nemo nrm dilectissimi tam p̃fectus esse ẽ. ut p̃fectior sanctior q; esse non possit. omis simul sine differentia gradũ. sine discretione meritorũ. ab his in q̃ puenimus. in ea q̃ nondum apprehendimus. pia auditate curramus. ac ad mensuram consuetudinis nre necessarius aliq̃d addam augmentis. ℟. Emendemus in melius quod ignoranter peccauimus ne subito p̃occupati die mortis quaram̃ spacium penitentie et inuenire non possimus attende

domine et miserere quia peccauimus tibi. ℣. Peccauimus cum patribus nris iniuste egimus iniquitatem fecimus. attende. Parum enim religiosus alio tempore demonstrat̃ q̃ in his diebus nr religiosior inuenitur. Vnde oportune auribus nris lectio apostolice p̃dicationis insonuit dicens. ecce nunc temp̃ acceptabile. ecce nunc dies salutis. ℟. Derelinquat impius